

det er, hvad man samstemmende kan læse i alle rapportererne – har man så ikke ret og faktisk pligt til at rejse det spørgsmål over for tyskerne, om det ikke er et bindegalt projekt, de er på vej ud i, og som de overhovedet ingen forudsætninger har for at gennemføre med nogen som helst succes? Det synes jeg altså godt nok man kan tillade sig. Vi er jo fælles om anden fase, således som ministeren klart har gjort opmærksom på.

Præsidenten for Bundesbank, Hans Tietmayer, har ifølge Børsen fra den 10. maj på en ØMU-konference arrangeret af Europabevægelsen sagt, at valutaunionen skal ledsages af en videregående politisk integration. »Et blik i historien viser, at mislykkede valutaunioner som regel fik fiasko på grund af manglende politisk basis.«

Det, han kræver, er altså en føderation som basis for en fælles mønt – forhåbentlig får han ikke sin føderation; den håber jeg vi alle er imod – og derfor mener forbundsbankpræsidenten faktisk ikke, at en møntunion er forsvarlig. Og det synes jeg ærlig talt vi har ret til at sige, når vi nu er fælles om anden fase.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

For min skyld må økonomiministeren godt komme herop igen!

Det, jeg gerne vil sige til økonomiministeren, er, at vi selvfølgelig ikke – som Enhedslisten foreslår – med Edinburgh-Afgørelsen i hånden skal sige, at nu skal de andre lande holde op med det, de ønsker. Det er jeg enig med økonomiministeren i, og den del af Enhedslistens forslag er jeg altså uenig i.

Men det, jeg ikke kan forstå, er, at økonomiministeren og måske også resten af regeringen ikke anskuer ØMU'en som et politisk projekt. Det er jo politik.

Det er, som om økonomiministeren betragter ØMU'ens tredje fase som en eller anden slags effektivt EMS-system eller sådan noget og diskuterer det som noget forholdsvis isoleret, som kun handler om en mere effektiv måde at holde sammen på valutakurserne på.

Sådan er det jo ikke, i hvert fald ikke ifølge SF's måde at anskue verden på. Og jeg er altså også ret sikker på, at det heller ikke er sådan efter det befolkningsflertals mening, som sagde ja til 18. maj-beslutningen.

Det er en politisk afgørelse, og det vil sige, at det jo i realiteten er en økonomisk konstruktion, som fører til en politisk superstat for de lande,

som den omfatter. Og det er jo det, som det nej, der foreligger, handler om, og det er derfor, jeg mener, at det giver utrolig meget ikke bare slør, men altså også rimelig tvivl rundt om hos folk, når ministeren siger, at hun faktisk ønsker, at ØMU'en bliver gennemført for nogle landes vedkommende.

Og jeg synes ikke, en dansk regering kan have noget andet udgangspunkt end at forsøge at få det mest effektive valutasystem set fra det synspunkt, at vi ikke er med i ØMU'ens tredje fase.

Vi er oven i købet i den situation, at der er så stor usikkerhed med hensyn til, om ØMU'ens tredje fase overhovedet bliver til noget, at det, at en række lande satser så meget på ØMU'ens tredje fase, vel, når det kommer til stykket, er det mest usikre, man kan tænke sig.

Tænk, hvis den nu ikke bliver til noget! Sådan kan det let gå hen og blive, tror jeg faktisk selv. Så er der stor risiko for, at mange bliver grebet af så meget desillusion, at markedet reagerer i panik.

Og konklusionen er, at det er utrolig vigtigt, at regeringen kører en linje, der går ud på at få etableret et alternativt valutasamarbejde, og det er det, jeg vil anbefale regeringen at bruge kræfterne på at understrege, også i den danske debat.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nu bliver det sidste gang, lover jeg.

Til hr. Keld Albrechtsen:

Konvergenskriterierne er beskrevet i Traktaten. Dér står de klart beskrevet.

Til hr. Steen Gade:

Selvfølgelig er der også politik i det her. Det er der stort set i det alt sammen. Det er derfor, vi kaldes politikere.

Nu kan jeg godt høre, at jeg skal holde op!

Men jeg noterede mig, at stort set alle ordførerne henviste til, at de er klar over, at regeringen arbejder aktivt og ihærdigt på at få et valutaarrangement. Og det gør regeringen, og det bliver den ved med – jeg havde nær sagt: indtil den får det. Så det er der givet tilsagn om.

Men diskussionen om ØMU'ens fordele og ulemper og alt muligt andet er en meget bred diskussion, som jeg ikke synes vi kan tage under behandlingen af dette beslutningsforslag. Jeg er parat til at stille op i mange andre sammenhænge og tage de politiske diskussioner om det, men det fører ikke til noget at gøre det her så sent på en onsdag eftermiddag. Det er ikke, fordi jeg ikke vil, men det hører heller ikke rigtig